

KOMMUNALDIREKTØREN

Herning, den 19. september 1980

Vedrørende udkast til bekendtgørelse om opkrævning af bidrag til spildevandsanlæg – landsforeningens j. nr. 09.07P22/9-79.

Under henvisning til Deres skrivelse af 14. august 1980 vedrørende bemærkninger til ovennævnte udkast til bekendtgørelse skal meddeles følgende:

For så vidt angår § 1 synes denne bestemmelse at begrænse bekendtgørelsen til kun at have virkning for spildevandsplaner og -projekter, der udarbejdes og godkendes efter bekendtgørelsens ikrafttræden («... et område, for hvilket der efter bekendtgørelsens ikrafttræden i en ... spildevandsplan ... træffes beslutning om kloakering»). Da dette tilsyneladende er meningen, bør det tydeliggøres, hvilket måske kan gøres således: »... et område, for hvilket der er medtaget bestemmelse om kloakering enten i en spildevandsplan, som er godkendt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 21, stk. 3, eller i et projekt, der er godkendt i medfør af § 22, stk. 2, og godkendelserne er givet efter denne bekendtgørelsens ikrafttræden«.

Der er ikke medtaget bestemmelser om, hvordan kommunen skal forholde sig med foretagne indbetalinger, såfremt spildevandsplanen ikke kan realiseres som planlagt, for eksempel som følge af »anlægsstop«, ændret samfundsudvikling eller lignende. Kan opkrævningen fortsætte uændret? Skal indbetalte beløb forblive indestående hos kommunen? Skal beløbene i så fald forrentes og i bekræftende fald med hvilken procentsats? Hvis tilbagebetaling skal ske, skal betalingen formentlig ske til indbetaleren uanset ejerskifte, jævnfør den for nylig afsagte dom om Dragsholm kommunes tilbagebetaling.

Såfremt opkrævningen er sket løbende, for eksempel som et beløb over vandforbruget – afledningen af spildevandet, skal der ved tilbagebetaling ske en fordeling mellem de forskellige ejere af en ejendom. Skal tilbagebetaling ske med tillæg af renter og med hvilken procentsats? Problemerne kan ikke afvises med den begrundelse, at kommunen er frit stillet med hensyn til, om den vil fore-

tage forskudsvis opkrævning og dermed kan undgå problemerne. Kommunernes økonomi vil ofte være af en sådan karakter, at forskudsvis opkrævning er en simpel økonomisk nødvendighed, såfremt anlægget skal kunne finansieres, ikke mindst under de gældende begrænsninger i kommunernes adgang til låntagning – uanset at der ikke kræves dispensation til private grundejeres låntagning med kommunegaranti til finansiering af kloakeringsarbejder m.v. i medfør af lov om kommunernes styrelse § 57.

Endvidere ser der i udkastets § 2, stk. 2, ud til at være mulighed for at opkræve bidrag til spildevandsanlæg af enhver art, bortset fra detailkloakering, uden begrænsning til 3 års fristen, når blot der er en spildevandsplan eller et spildevandsprojekt, der omfatter ejendommen, således at detailkloakering af denne skal påbegyndes inden for 3 år. Eksempelvis vil der i 1982 kunne opkræves bidrag fra ejendommens ejer til et rensningsanlæg, der først agtes etableret i 1990 i henhold til planen, når blot der foreligger plan om detailkloakering af ejendommen i 1985. Denne situation kan dog formentlig modvirkes via bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven, nemlig § 21, stk. 3, om amtsrådets mulighed for at pålægge kommunalbestyrelsen at udarbejde forslag til ændringer og tillæg til en godkendt plan.

Hvis tanken med udkastet er, at det skal være muligt at opkræve forskudsvis anlægsbidrag til alle spildevandsanlæg, bortset fra detailkloakering, bør der ikke kunne ske for kommunen ugunstige ændringer af økonomisk art »ad bagdøren«, for eksempel ved at amtsrådet pålægger kommunalbestyrelsen, jævnfør ovenfor, at ændre i en godkendt plan, således at eksempelvis et planlagt rensesanlæg fremrykkes fra 1990 til 1985. Hvis noget sådant sker, pålægger amtsrådet kommunen byrder, som måske ikke kan finansieres uden dispensation fra lånerammebestemmelserne, og disse har amtsrådet ingen ind-